

Άφωνος στα Ζαγοροχώρια

«Πώς γίνεται να μη λατρεύεις μια τέτοια χώρα!».
 Το λέγε και το ξανάλεγε ο οικειός για τον φιλελισμισμό του από τα μαύρα χρόνια της χούντας **Μαξ Βαν Ντερ Στουλ**, πρώην υπουργός Εξωτερικών της Ολλανδίας και τώρα στέλεχος του ΟΟΣΑ. Ο επιφανέστερος από τους ομιλητές στο δηήμερο συνέδριο για το (μετά τη διένεση) «Νέο ευρωπαϊκό τοπίο», που οργανώσε, με μεγάλη επιτυχία και ευρεία συμμετοχή Ελλήνων και ξένων διπλωματών και πανεπιστημιακών, στα Γιάννινα (ξενοδοχείο «Ηπειρος») το υπό τη διεύθυνση του καθηγητή Δημ. Κώνστα «Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων».
 Παρά την προχωρημένη ηλικία του, ο Βαν Ντερ Στουλ, με συντροφιά τον πρώην ΥΠΕΞ Κάρ. Παπούλια και τους κορυφαίους της διπλωματίας μας Β. Θεοδωρόπουλο και Γ. Παπούλια, σεργιάνισε στο Κάστρο, στον Μώλο και το ηρώακι. Κι έμεινε άφωνος, εκεί ψηλά στο **Μονοδέντρο**, το πιο φροντισμένο (ας είναι καλά ο Αγγελος Κίτσος) από τα Ζαγοροχώρια, ν' αναγεννιέται από το μοναστήρι της Αγ. Παρασκευής το άγριας ομορφιάς φαράγγι του Βίκου...
 Κι «αυτή είναι η Ελλάδα μας» -θα θύμιζε στον πρωθυπουργό μας. Η άλλη Ελλάδα. Η Ηπειρος, η προικισμένη από τους θεούς και τη φύση και μονίμως λησσομημένη από το κράτος. Με τα πιο πενήχρα κοινόβια και σπό Γ ΚΠΣ. Με την περιβόητη «Εργασία Οδού» να πορεύεται σαν τον κάβουρα (για το... 2008 λένε τώρα -και βλέπουμε). Με το τρένο το χαμένο στις καλάνδες του Πάχτα. Με τον ζωτικό για το Αν. Ζαγόρι όριο, από το Μέτσοβο ως τους Κήπους, συνεχώς στο... πρόγραμμα. Με το ΥΠΕΧΩΔΕ να αναθέτει στα... Γρεβενά τη διαχείριση του Πάρκου Β. Πίνδου. Και με τον **Ευθυμίου** να μεταωώνει (για λόγους ασφαλείας!) τη σύνοδο στα Γιάννινα των υπουργών Παιδείας της Ε.Ε.
 Και μολκαταίντα, η ευλογημένη Ηπειρος με τη φύση και τον πολιτισμό της αφήνει άφωνους τους ξένους επισκέπτες.

g.b.

Πώς τα κατάφεραν...

«Εσύ τι δουλειά θα κάνεις όταν μεγαλώσεις, παιδί μου;» «Συνταξιούχος, μαμά». Το ανέκδοτο κυκλοφορεί στην Αυστρία, τη «χώρα των συνταξιούχων», όπου το πρόβλημα του Ασφαλιστικού ρυθμίστηκε με 90 νόμους -ο τελευταίος ψηφίζεται στις 4 Ιουνίου- τους οποίους προώθησε ο καγκελάριος Βόλφγκανγκ Σχούσελ από τον Φεβρουάριο που ανέλαβε την εξουσία.

«Ήμουν δύο ημέρες στη Βουλή, άκουσα 70 βουλευτές και προχώρησα», είπε στον πρόεδρο της Ν.Δ. **Κώστα Καραμανλή**, τον οποίο υποδέχθηκε πολύ θερμά, προ ημερών στη Βιέννη.

Οι αυστριακοί νόμοι αντιμετώπιζον όλα τα αγχώδη του Ασφαλιστικού και περιέχουν σκληρές διατάξεις, όπως είναι η αύξηση της ορίων ηλικίας. Ο Σούσελ πέτυχε τη συνάντησή των περισσότερων κομμάτων, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ριζικά το ασφαλιστικό πρόβλημα. Όχι με ημίμετρα, όπως συνέβη εδώ, που τα κόμματα δεν μπορούν να τα βρουν ούτε σε τόσο σοβαρά θέματα.

ΧΡ.ΚΟΡ.

ημη

Ο πρόεδρος της Γερμανίας **Αλμπερτ Σπίνγκελ**, μπροστά στο μνημείο του Ολοκαυτώματος των 50.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης: «Όταν ήμουν νεαρός ήξερα τους ανθρώπους άλλων εθνικοτήτων που μπορούσαν να είναι υπηρέτητοι για την πατρίδα τους. Σήμερα είμαι υπερήφανος γιατί εκπροσωπώ μια χώρα, η οποία προσπαθεί να μην κρύβεται από την Ιστορία της και το παρελθόν της, όσο κι αν αυτό δεν αλλάζει τα γεγονότα».
 Αλλά μάθημα ιστορικής μνήμης.

N.P.

Τακτικές

Ολιγόωρη επίσκεψη στη Θεσσαλονίκη, για την επέτειο του Ολοκαυτώματος των Εβραίων, έκανε την Κυ-

ριακή ο Αμερικανός πρόεδρος **Τόμας Μίλερ**. Το μεσημέρι συνέφραγε με τον υπουργό Μακεδονίας-Θράκης **Γιώργο Παυλιδίου**, τον γενικό διευθυντή της ΕΤ 3 **Δημήτρη Κατσιαντώνη** και τον διευθυντή της εφημερίδας «Μακεδονία» **Λουκά Κατσιάνη**, για να έχει πλήρη ενημέρωση.

Ο κ. Μίλερ δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στη Θεσσαλονίκη η έχει δεσμευτεί ότι θα την επισκεπτεται τουλάχιστον ανά δίμηνο. Τη δέσμευσή αυτή υλοποιεί και με το παρτινάνο, όπως δείχνει η χρονολογική σειρά των επισκέψεών του στη Θεσσαλονίκη, που είναι: 6/12/2002, 5/2/2003, 5/3/2003 και 11/5/2003.

Αυτές, τουλάχιστον, μάθαμε εμείς.
N.P.

ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Φούντωναν χθες οι φίλες ότι «τα βρήκαν» οι δύο παλιοί συντάκτοι και εσχάτως αλληλογραφοκοπούμενοι, **Αθανασούλης και Κουρής**. Αν αληθεύουν, σταματάει ο πόλεμος και όσα εξ αυτών ήρσαν το τελευταίο διάστημα; Θα φανεί σύντομα...

Γ.ΚΑΡ.

Του ΒΙΚΤΩΡΑ ΝΕΤΑ

Το προεκλογικό παιχνίδι και αυτή τη φορά θα παχθεί με παροχές και με υποσχέσεις για παροχές από την πλευρά της κυβέρνησης, οπότε και η αξιωματική αντιπολίτευση θα ακολουθήσει, μοιράζοντας και αυτή αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, σε επιδόματα και ενισχύσεις των χαμηλών εισοδημάτων. Οι συνταξιούχοι θυμούνται ότι στις εκλογές του 2000 η Νέα Δημοκρατία υποσχέθηκε να αυξήσει την κατάταξη σύνταξης στις 150.000 δρχ., οπότε έστρεψε το ΠΑΣΟΚ, με εξαγγελία του ίδιου του κ. Κώστα Σημίτη, να υποσχεθεί 152.000 δρχ. Μετά τις εκλογές η υποχρέωση συρρικνώθηκε και ορισμένες μόνο κατηγορίες κατώτατων συντάξεων έφταναν στις 152.000 δραχμές.

Οι επικριτικοί και οι εκλογολόγοι του ΠΑΣΟΚ στις κατ' ιδίαν συζητήσεις τους αποκάλυπτα δήλωσαν: «Θα πουλήσουμε ελπίδα και θα πάρουμε τις εκλογές». Είναι γνωστό αυτό το κινικό παιχνίδι με το εμπόριο της ελπίδας, που μπορεί να φέρνει ψήφους, αλλά ταυτόχρονα δείχνει και την απόλυτη γνίμη της σημερινής πολιτικής, το τεράστιο κενό σε ιδέες και προγραμματισμό, την πλήρη αδυναμία αξιοποίησης των δυνατοτήτων αυτού του τόπου με τις άφθονες κοινωνικές χρηματοδοτήσεις, οι οποίες δυστυχώς, καταλήγουν στις τσέπες των ολίγων διπλωματών. Ρέει τόσο χρήμα και προς κατάπληξη ειδημόνων διεθνών οικονομικών οργανισμών, η ανεργία δεν μειώνεται. Πολύ αλλά, αυτή η διασπαστική σημαίνει ότι ταχίζονται των Κοινωνικών Πλεονασμών Στήριξης δεν διατίθενται σε έργα παραγωγικά και αναπτυξιακά, δηλαδή σε έργα που να δημιουργούν νέες θέσεις απασχόλησης. Το χρήμα δεν διαχέεται για να στηριχθεί και να αναπτυχθεί η οικονομία των πολλών. Ουσιαστικά έχουμε πλαίσια στήριξης εργολάβων, κατασκευαστών και προμηθευτών του Δημοσίου, για να πλουτίζουν με συνεχώς αυξανόμενα κέρδη.

Πα' όλη την με όλα τα μέσα στήριξη και ενίσχυση με επιδοτήσεις, χρηματοδοτήσεις και διευκολύνσεις, οι επιχειρηματίες δεν επενδύουν, δεν δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και ζητούν συνεχώς περισσότερα, ενώ κινδυνολογούν και με προβλέψεις για αύξηση της ανεργίας, αν δεν απελευθερωθεί η αγορά εργασίας, αν η αιτία της επιχειρηματικής κακοδομίας να είναι οι εργατικοί μισθοί και τα μεροκάματα και όχι η αρραβωνιακή νοοτροπία των ευκαριακών εργοδωτών. Γνωρίζουν και η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση, ότι στην Ελλάδα κυριαρχούν οι επιχειρηματίες «της αρραβωνιάς», «οι κολλητοί», δηλαδή οι διαπλεκόμενοι με την πολιτική εξουσία, οι φροδοαπειρόντες και φοροσκοφεύγοντες. Κυριαρχήσαν αυτής της κατηγορίας οι επιχειρηματίες, ακριβώς διότι η όλη κρατική συμπεριφορά την ενοουθεύει, ενώ απετρέπεται την ιγνή και έντιμη επιχειρηματικότητα.

Γνωστά σε όλους είναι όλα αυτά, όπως είναι και πασιφανές ότι, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σ' ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμη και με πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, δεν είναι δυνατό να σταθούν οι επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας. Δεν μπορεί στην Ελλάδα να έχουμε μεροκάματα όμοια με εκείνα των χωρών της νοτιοανατολικής Ασίας και είναι αδύνατο να πετύχουμε κόστος ραφής ενδυμάτων χαμηλότερο από την Ινδονησία, την Κίνα, αλλά και τη Ρουμανία, την Τουρκία, τη Βουλγαρία κ.τ.λ.

Πριν από μερικά χρόνια έψαχναν στην αγορά της Νέας Υόρκης να βρουν -από περιέργεια περισσότερο- ένα οποιοδήποτε ρούχο αμερικανικής ραφής. Δεν βρήκαν ούτε και στα καλά καταστήματα του Μανχάταν. Κάπου βρήκαν ένα τζίν πανκάμσο γνωστό φάρμας με τιμή πανάκριβο. Την ίδια φάρμας πουκάμσο βρήκαν στο Κάιρο στο ένα τέταρτο της αμερικανικής τιμής.

Η φυγή της βιομηχανίας ενδυμάτων, όπως και άλλων επιχειρήσεων εντάσεως εργαλαίας από τις ΗΠΑ δεν εσήμανε κατάραση της αμερικανικής οικονομίας, ούτε και εκτοξεύτηκε η ανεργία στα ύψη, ακριβώς επειδή εφαρμόστηκαν πολιτικές προσαρμογής στα νέα δεδομένα της αγοράς, που δημιούργησε η λεγόμενη περικομμοποίηση, δόθηκε έμφαση στην ανάπτυξη της τεχνολογίας και βελτίωσης εφαρμοστικής μια αυτοκρατορική πολιτική προτεραιότητας των αμερικανικών συμφερόντων, ακόμη και με στρατιωτικές επεμβάσεις. Η Ελλάδα, λοιπόν, όπως έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, είναι μια χώρα «στο περιβόριο του καπιταλισμού», δεν μπορεί να εγκαθίσει πολιτικές μητροπολιτικού καπιταλιστικού τύπου των μεγάλων χωρών. Μπορούσε, ωστόσο, να πετύχει τον εκσυγχρονισμό με την αξιοποίηση των ευκαιριών που είχε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν το έκανε, από την ανικανότητα των κυβερνήσεων της να εκσυγχρονιστούν πρώτα την κρατική μηχανή, η οποία έχει διαβρωθεί από τη διαφθορά.

Μόλις τώρα, μετά 20 χρόνια διακυβέρνησης από το «σοσιαλιστικό» ΠΑΣΟΚ και στο τέλος της δεύτερης τετραετίας Σημίτη, διαπιστώθηκε η ανάγκη εκσυγχρονισμού του πολιτικού συστήματος με παρεμβάσεις και αλλαγές, που θα γίνουν από αυτούς, οι οποίοι πριν από 7 χρόνια είχαν σπρώξει το λάβρο του «εκσυγχρονισμού». Είχαν στην διάθεσή τους οι

λεγοίμοι εκσυγχρονιστές δύο τετραετίες και πλήρη άνεση, που τους παρέχει η ανιδεώγητη του Συναγερμού, για να φέρνουν τα πάνω κάτω, να εκσυγχρονίσουν το πολιτικό σύστημα και να αλλάξουν τις δομές του, να πετύχουν την εξυγίανση του κρατικού μηχανισμού, να θέσουν στέρεες βάσεις για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη, να προ-

Στο παζάρι της ψηφοθηρίας η ελπίδα!...

ΜΕ ΠΑΡΟΧΕΣ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ

γραμματίσουν το μέλλον. Το αποτέλεσμα είναι πενηχρό και δεν καταγράφεται μόνο από τις δημοσκοπήσεις, που δείχνουν λάιχη διασπορά και διασάρευση, αλλά και από στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δείχνουν ότι 2 εκατ. Έλληνες ζουν με εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας.

Τώρα, λοιπόν, στο τέλος της δεύτερης τετραετίας των «εκσυγχρονιστών», εμφανίζεται ο στενός συνεργάτης του πρωθυπουργού, γενικός γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου, κ. **Σωκράτης Κουσιδής**, να καταθέτει «ανωτέρα προσωπικές του απόψεις» και να υπογράφει ότι «η επόμενη μεταρρύθμιση κρέπεται να αφορά στο σύνολο του το μοντέλο διακυβέρνησης, το πολιτικό σύστημα και τη δημόσια διοίκηση». Αναρωτιέται και νείς: Ποια ήταν η προηγούμενη μεταρρύθμιση, που δεν την αντίληφθηκαν; Και γιατί μετά από τόση καθυστέρηση διαπιστώνεται ότι η δημόσια διοίκηση είναι «κτώμα διατηρητέο» και χρειάζεται «μικρότερο, λιγότερο κράτος, μείωση του δημοσιοπαλλήλικου προσωπικού» και «μείωση του αριθμού των υπουργών σε 12-14» με εξωκοινοβουλευτικές υποχρεώσεις; Πέθανε αιτών τώρα μόλις αποκαλύφθηκε η έλλειψη διαφάνειας και ανακαλύφθηκε ότι χρειάζεται «εξορθολογισμός» του εκλογικού χάρτη της χώρας και «αναπροσανατολισμός» του ρόλου των κομμάτων και του βουλευτών, για να έχουμε «κόμματα παραγωγής ιδεολογίας και όχι μηχανισμούς εξουσίας. Κόμματα ανοιχτά θύρων και μυαλών, με αντιστοίχιση στην κοινωνία, και όχι κόμματα στεγνά και περιθωριακά»;

Με όλα αυτά ο κ. Κουσιδής περιγράφει ουσιαστικά, πέραν των άλλων, ένα άλλο ΠΑΣΟΚ, εντελώς διαφορετικό από το σημερινό κόμμα που κυβερνά, το οποίο έχει «κλειστές θύρες και μυαλά», δεν έχει αντιστοίχιση στην κοινωνία και είναι στεγανό. Κατά τη γνωστή πρωθυπουργική ρησίδα, «αυτή είναι η Ελλάδα», θα μπορούσαμε να πούμε πως «αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ». Το ερώτημα είναι: Μπορεί η σημερινή ηγετική ομάδα του να αλλάξει και να το εκσυγχρονίσει; Με τα ίδια υλικά νέο οικοδόμημα δεν χτίζεται.